

Mehmet Fikret Ben Ve Çizgili Gömleğin Sırrı

– Sami Biber · 15 Şubat 2021

Gerek resmi gerek özel öğretim kurumlarında eda eylediğim öğretmenlik hayatıma noktayı koymuş ve pek çok kendim gibi kalem kaşlı, takma dişli vatandaş gibi ben de edebiyat dünyasına atılmıştım.

Evet artık edebiyat dünyasının içindeydim ve ben de şiir etkinliklerine filan katlıyorum, herkesin bir başkasıyla çene çaldığı, neredeyse hiç kimsenin sahnede şiir okuyanı dinlemediği o ortamlarda sesimi duyurabilmek için mâbâdımı yırtıp duyuyordum.

2014 Yılıydı yanlış hatırlamıyorsam. Yine bir şiir etkinliğinde sıra bana geldi ve başladım şiirimi okumaya.

O kadar söyledik kulak asmadı.
Varsın yitsin anasını satayım.
Eritsin kendini bir mum misali.
Sönsün bitsin anasını satayım.

İnsan yiğit olur, birazcık da mert
Aşık imiş güya, sanki bana dert.
Aptal aşık ise eğer ki bir fert.
Yansın tütsün anasını satayım.

Aşık ya, bekliyor herkesten alkış.
Unutmak çok zor imiş. Mış mış da mış mış
Teseli bekliyor. Pış pış da pış pış
Değme ötsün anasını satayım.

Aklaşmış saçların yolup gidermiş.
Gonca gül misali solup gidermiş.
Kimse aldırılmazmış, ölüp gidermiş.
Gömün gitsin anasını satayım

Aman Allah'ım, salon alkıştan yıkılıyor. Hele de bir bayan var ki ben deyim Brigitte Bardot, sen de Sophia Loren... Ya da daha gençler için şöyle diyeyim: Ben deyim Hande Erçel, Siz deyin Demet Özdemir. İşte öyle bir şey, ayağa kalktı, beni alkışlıyor.

O gül endam, o dilber-i rânâ, letafet-i müstesna ayakta alkışlar da özellikle erkekler durur mu? Bütün

erkekler de ayağa kalktı beni alkışlıyor. Bir kişi hariç. O bir kişi hem merak hem kıskançlıkla beni izliyor
İstanbul- Üsküdar'daki bu şiir etkinliğinde.

Peki kimdi dersiniz o ayağa kalkmayan densiz?

Eminim bildiniz. Tabii ki Mehmet Fikret Ünal'dı.

Böylesi muhteşem bir kadın bende ne buldu acaba? Zira şiir alkışlanacak bir şiir değil (Ona göre tabii ki.)

Niye bu kadar merak ediyor diye soracak olursanız o da ben de o yıllarda fena halde duluz.

Böylesine şahane bir hatunun ve dahi diğer tüm hatunların ve erkeklerin beni ayakta alkışladığı bir ortamda aldırmadım Fikret'in bu hareketine ama gözümünden de kaçmadı tabii ki.

Neyse Efendim, ben yerime oturduğum anda iki iri memenin kafama konuşlandığını fark ettim. Kafamı kaldırdığımda ne görsem iyi? O bahsettiğim hatun.

-Beyefendi hayran kaldım şiirinize. O ne muhteşem bir aşk şiiriydi öyle. Ben böyle engin ve ulvi aşkların hastasıyım.

Neredeyse " Ben de, ben de" Biye bağıracaktım ama Allah'tan öğle namazımı yeni kılmıştım ve abdestliydim.

-Teşekkür ederim hanımmefendi. Basit bir hiciv şiiriydi hepsi o.

Arkadaş olmaz böyle bir şey. Tüm salon sustu, hayret ve merakla kadın ve bana bakıyorlar.

Kadın, tam karşıma oturdu ve ellerimi ellerinin içine aldı. Gözleri sürekli bende...

- Biliyor musunuz, sizi daha önce de dinledim ama bugün bir bambaşkasınız.

Hayret. Ben kadını ilk kez görüyordum ama kadın demek ki beni daha önce de dinlemişti.

Elim ayağım birbirine dolandı. Ulan şimdi ben ne diyeyim ki cevap olarak?

-O sizin güzel bakan güzel gözlerinizin güzelliği hanımmefendi. Ben hep böyleyim.

Biz böyle konuşurken bir taraftan da gözüm Fikret'te yine. Bir taraftan beni ve hatunu izliyor, bir

tarafından da elindeki bir bloknota harıl harıl bir şeyler yazıyor.

Kadın devam etti:

-Ha haa haaa. Demek gözlerimi güzel buldunuz?

Bu da soru muydu şimdi? Kadının güzel olmayan bir tarafı yoktu ki. Bu arada sol tarafımdan şeytan " Kalçalarınız daha da muhteşem de." Diye dürtse de sağ tarafımdaki melek " Sapıtma Sami. Kendine hakim ol evladım." Diyordu.

-Sadece gözleriniz değil ki hanımefendi. Rabbim size sanki özel bir ihtimam göstermiş.

-Ay siz de çok karizmatiksiniz doğrusu. Üzerinizdeki o gömlek sizi çok çok çekici yapmış. Sanırım sizi bu sefer çok farklı kılan şey bu.

-Şeyyy anlamadım hanımefendi. Ben çok neyim?

-Çok Karizmatik.

Efendim, dedim ya o zamanlar edebiyat dünyasına yeni duhul etmiştim. Bazı kelimelerin manalarını da bilmiyordum. Dolayısıyla çok duyduğum "Karizmatik " kelimesini de bankamatik gibi bir şey sanıyordum. Bu sebeple de kadının para avcısı olduğunu düşündüm doğrusu. Onu başımdan savmalıydım ama nasıl?

-Yok hanımefendi. Ben o kadar karizmatik sayılmam.

Sonra elimle Fikret'i işaret ettim.

-Bakın o daha karizmatiktir.

-Ayol o mu? Onun neresi karizmatik? Bir çizgili gömleği bile yok.

Fikret, anında bloknotuna bir şeyler daha yazdı.

Bu arada tabii ki ben acayip merak ediyorum acaba o bloknota ne yazıyor diye.

Geçmiş zaman tabii ki beni bankamatik zannettiğini düşündüğüm o afet-i devranı nasıl başımdan savdım yani nasıl ayağıma kadar gelmiş kısmeti teptim hatırlamıyorum ama Fikret'in bloknota, daha doğrusu en son sayfaya ne yazdığını öğrendim.

Evet, Fikret tuvalete gittiği bir anda masanın üzerinde bıraktığı bloknotun son sayfasına aynen şu cümleyi yazmıştı: "İşin sırrı çizgili gömlekte."

Buna hiç bir anlam verememiştim o zamanlar. " Dulluk benim gibi onun da başına vurmuş, saçmalamış garibim." Diye düşünmüştüm. Meğer öyle değilmiş.

Meğer işin sırrı gerçekten de çizgili gömlekteymiş. Nitekim bir yıl demeden 2015 yılında evlendi ve gördüğünüz gibi nikah esnasında üzerinde çizgili gömlek var. Aynen benim 2014 yılında giydiğim ama kerametini bir türlü anlayamadığım çizgili gömlek...

Şimdi tek teessüfüm şudur.

Be hey arkadaşım! Bana onca hatun bulacağına kısaca " İşin sırrı çizgili gömlek, hocam!" Deseydin ya...